

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

per filium revelata est. Opponamus igitur hoc dictum omnibus speculationibus de Deo, quas ratio humana comminiscitur, & ad hunc Christum crucifixum & resuscitatum, & ad Evangelium ejus mentes nostras alligemus, nec inde nos avelli patiamur, nam ratio humana fallit, verbum autem Christi veritas, Joh. 17. v. 17.

Notetur hæc responsio Christi

1. *Contra Papistas*, qui ab hac salutis via quàm longissimè aberrant, dum ipsi varias sibi beatitudinis vias comminiscuntur, & partim in via Beatæ Mariæ Virginis ambulare satagunt, partim ad viam aliorum sanctorum deflectunt, partim etiam per semitam priorum meritorum ad Patrem venire præsumunt. Sed frustra. Nemo venit ad Patrem nisi per me, ego sum via, veritas & vita, inquit CHRISTUS. Quibus verbis omnia alia adminicula humana remouentur in articulo justificationis. Non est nisi unus mediator Dei & hominum, homo Jesus Christus, 1. Tim. 2. v. 5. non est nisi unicum in Christo ostium, Joh. 10. v. 7. & per hunc nobis accessus ad Patrem, Rom. 5. v. 2. non est nisi *unica via*, Jer. 32. v. 39. in qua ambulare, & neq; ad dextram, neque ad sinistram declinare debemus, Es. 30. v. 21.

2. *Contra Calvinistas*, qui viæ huic non inhaerent, sed rationem sequuntur, & sic ubi in rebus fidei aliquid occurrit, quod cum ratione non quadrat, statim ad glossas confugiunt, & sapientiam cœlestem justificare non verentur, Luc. 7. vers. 35. Homines isti non cogitant, quod via illa simul etiam sit veritas, quæ neque errat, neque errare sinit, quotquot ipsi per fidem adhærent, sed superabundanter facere potest ultra id quod petimus & intelligimus, Eph. 3. v. 20.

3. *Contra Mahumetistas*, qui de vero

Deo gloriantur, sed Christum respuunt, & variis calumniis proscindunt. Hinc vana est ipsorum spes, ipsorum fides, ipsorum oratio. Nemo enim venit ad Patrem nisi per me, inquit Christus. Qui non credit filio, non videbit vitam, Joh. 3. v. ult.

De Tertio.

Restat *Philippi supplicatio*, ubi duo potissimum occurrunt, quæ consideratione digna sunt:

1. *Petitum*. Nam ostende nobis Patrem, inquit Philippus & sufficit, q. d. nos vidimus quidem te, sed ad cognitionem Dei nobis adhuc deest, ut videamus Patrem, quem ubi nobis ostenderis, libenter acquiescimus. De hac petitione Philippi inquit Augustinus: Bonum erat desiderium, sed parvus intellectus; Deus enim cum sit Spiritus, Johan. 4. v. 24 & lucem inaccessam inhabitet, 1. Tim. 6. vers. 16. carnalibus certè oculis videri non potest, Exod. 33. vers. 20. interim laude dignum est, quod in visione Patris omnem suam collocat sufficientiam.

Hoc mundani non faciunt, sed ostende nobis aurum dicunt, ostende nobis vinum, ostende nobis plena promptuaria, Pl. 144. v. 13. ostende nobis media ad victum & amictum necessaria, & sufficit nobis. Sed fluxa sunt ista omnia. In Deo autem vitam & plenam sufficientiam habere possumus, Joh. 10. v. 11. qui ostenditur nobis

1. *In libro natura*, Roman. 1. vers. 19. 20. Job. 12. vers. 7. ex quo Deus à posteriori cognoscitur, Exod. 33. v. 23.

2. *In loco scriptura*, ubi tam essentiae quàm voluntatis suæ notitiam indubitatis argumentis comprobavit, siquidem in illo libro de Deo scriptum est, Pl. 40. vers. 8. hoc

obscuro speculo contenti sumus, dum in vita aeterna videbimus Deum à facie ad faciem, 1. Cor. 13. v. 12. Caveamus autem, ne præter & extra scripturam & verbum revelatum Deum nobis ostendi petamus, & videndi ejus desiderio illicito teneamur, id quod fit, dum serupulosius essentia & voluntatis ejus absolutæ abyssum rimari & investigare præsumimus. Hic pulchrè Augustinus: Quæ Deus occulta esse voluit, non sunt scrutanda, quæ autem manifesta fecit, non sunt negligenda, ne in illis illicitè curiosi, in istis damnabiliter inveniamur ingrati. Nam Deum nemo vidit unquam, Joh. 1. v. 18. nec videre potest, Exod. 33. v. 20. unde Seraphim quoque ad aspectum ejus facies obvelant, Esa. 6. v. 2. quantò magis nos in rebus fidei oculos rationis claudere quasi & obvelare debemus, siquidem scrutator majestatis opprimetur à gloria, Prov. 25. v. 27.

II. *Responsum*, quod est

1. *Reprehensivum*. Nam tantum temporis vobiscum sum, inquit Christus ad Philippum, & non cognovisti me. Quibus verbis supinam ejus ruditatem & ignorantiam carpit, quod tanto tempore in quantum usque annum schola sua usus sit, & tantum non profecerit, ut sciat, Deum nõ corporis, sed cordis & fidei oculis videri posse.

Tales Philippistas & fratres ignorantia multos adhuc hodie invenies, qui non quatuor tantum, sed decem, viginti, triginta, plus vel minus annis scholam Christi frequentarunt, & multas insignes conciones, modò de hoc, modò de alio fidei articulo audiverunt, sed ad examen vocati *μὴδὲ γενοφθέρωνται*, & longè absurdiores Philippo de persona & officio Christi, de causis justificationis, nihil quicquam norunt.

Olim Paulus, Athenis aram inveniebat, quam ignoto Deo consecraverant, Act. 17. v. 23. sed hodie in media reperitur Ecclesia, ut pauci sint, qui Deum rectè agnoscant, & quamvis una die centum audiant conciones, tamen sollicitudinibus, & divitiis, & voluptatibus hujus vitæ impliciti, suffocant semen verbi divini, Luc. 8. vers. 14. semper discentes, ad agnitionem verò nunquam pervenientes, 2. Tim. 3. v. 7.

O dedecus ingens, quo vocationem nostram afficimus! Certè Ethnici, quinihil de Christo audiverunt unquam, accusabunt nos olim, Matt. 12. v. 41. Luc. 12. v. 31. imò verbum ipsum, quod audivimus, & non ad usum transtulimus, judicabit nos, Joh. 12. v. 48.

2. *Informativum*. Qui me videt, inquit porro Christus, videt etiam Patrem. Quomodo dicis igitur, ostende nobis Patrem? Non credis quod ego in Patre, & Pater in me est? &c. quibus verbis divinitatem suam astringit, quod ejusdem sit cum Patre & Sp. S. essentia, voluntatis & majestatis. Hoc probat.

1. *à Consubstantialitate*. Non credis, inquit, quod ego in Patre, & Pater in me sit? qui igitur me videt, videt etiam Patrem, Ego enim sum splendor gloriæ & character personæ illius, Ebr. 1. v. 3. imago Dei inconspicui, Col. 1. v. 15. Vid. Joh. X. 38. XVII. 21.

2. *à doctrina equalitate*. Verba quæ ego loquor vobis, inquit, à me ipso non loquor, sed verba Patris sunt, quæ vobis è sinu & pectore ejus profero, Joh. 1. v. 18. His verbis doctrinæ suæ autoritatem astringit, ut credamus, quod ipse loeutus est nobis, Patrem per ipsum locutum esse, confer Joh. 7. v. 16. c. 8. v. 38.

3. *à miraculorum communitate*. Pater qui

